

Ja, nogle gange tager det, på grund af arbejdsmængde, arbejdspress og aktiviteter et stykke tid at få koordineret synspunkterne og komme frem til, at de to chefer for ministerierne også får sat deres initialer på brevene og sendt dem. Der er simpelt hen en helt almindelig og logisk forklaring på, at der går et vist tidsrum. Det ændrer ikke på kvaliteten af brevene.

Til hr. Peter Skaarup: Nej, jeg har ikke diskuteret den her sag.

Holger K. Nielsen (SF):

Nej, men jeg går ud fra, at det heller ikke ændrer på kvaliteten af telefonsamtalen. Jeg går ud fra, at der i den telefonsamtale er givet en helt, helt klar melding til forsvarschefen om, at han ikke længere skulle arbejde for den finske general Hägglund, at regeringens holdning var en anden end den, forsvarschefen gav udtryk for i det brev.

Jeg kan forstå på redegørelsen, at forsvarschefen kom i en vis diskussion med departementschefen omkring det her punkt. Jeg går selvfølgelig ud fra, at departementschefen i Forsvarsministeriet har givet en helt, helt klar melding til forsvarschefen om regeringens politik på det her område.

Det vil sige, at vi jo samlet står med et billede af en forsvarschef, der har arbejdet helt, helt autonomt frem til den 21. februar med sin egen politik. Han får besked om, at han skal ændre politik; han gør det ikke. Han får et brev den 20. marts; han ændrer ikke politik.

Og så vil jeg godt stadig væk høre forsvarsministeren: Er det virkelig acceptabelt for et demokratisk samfund, at vi har en forsvarschef, der handler så selvstændigt i forhold til de politikere, han burde tjene?

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg kan ligesom høre på ministerens svar, at vi her i dag ikke kommer rigtig til bunds i spørgsmålet om, hvad der egentlig blev sagt i den telefonsamtale. Derfor afventer jeg selvfølgelig også svar på det skriftlige spørgsmål, jeg har stillet, med ønsket om de notater, der foreligger fra dengang i forbindelse med telefonsamtalen.

For jeg synes, at det er meget væsentligt at få afklaret, om det er rigtigt, at forsvarschefen i telefonsamtalen fik en klar og utvetydig besked. Og hvis det er rigtigt, så er det jo en meget skærpente omstændighed, at forsvarschefen tilside-sætter en udtrykkelig besked fra departementschefen, som han skulle have rettet sig efter.

Men det kan vi jo altså ikke afgøre fuldstændig til bunds, før vi har set de notater, og før der er skaffet fuldstændig klarhed over, hvad der foregik i den telefonsamtale. Det havde jeg håbet at ministeren så kunne have belyst lidt mere grundigt i sit svar til hr. Holger K. Nielsen her i dag; men det har han jo så muligheden for at gøre i besvarelsen af det skriftlige spørgsmål, som jeg har stillet. Det vil jeg så se frem til.

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes, at det er nødvendigt at få svar på lidt yderligere spørgsmål i den her sag.

Det, som ministeren gerne vil fortælle Folkettingen, er, at regeringen vil gerne have en repræsentant for et NATO-land som formand for militærkomiteen. Men vi har en ulydig forsvarschef, som ikke vil følge den opfordring. Derfor har det været nødvendigt både at skrive det til ham og meddele det i telefonen, og det har endda været nødvendigt efterfølgende at give en repræmande eller lign., efter at det viste sig, at forsvarschefen så pegede på den finske general Hägglund. Det er det, som ministeren siger her i dag.

Det, der så kan undre, og dér må ministeren have mig undskyldt, men det undrer mig, at når man får et brev den 21. februar 2001 fra forsvarschefen, hvor forsvarschefen gerne vil have den finske kandidat, at der så går en måned, inden at regeringens repræsentanter, den ene direktør, den anden departementschef, fortæller til forsvarschefen, at man ønsker altså en repræsentant fra et NATO-land. Hvorfor går der en måned, inden det sker? Og hvorfor er det ikke en instruks, som klart skærer ud i pap, at der skal stemmes på den finske kandidat?

Det forstår jeg ikke. Og jeg tror, at der er mange med mig, der ikke forstår det.

Forsvarsministeren (Jan Trøjborg):

Jamen jeg ved ikke, hvad hr. Skaarups fantasi kunne forestille sig, at jeg skulle svare, som ikke er i overensstemmelse med sagen. Jeg har svaret på sagen, som den er. Og de dokumenter, der ligger i sagen, der har betydning for den, er lagt frem, og så kan hver især og må hver især jo bedømme karakteren af den.

Og det er sådan set også svaret til hr. Holger K. Nielsen og hr. Keld Albrechtsen.

Sagen er ganske klart, at der har været den telefonsamtale, og samtalens karakter reflekteres i de to breve, der er omtalt, altså min departe-